

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De exemplis quæ faciunt ad detestationem auaritiæ. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

enim flumina intrant mare, & mare non redundat: vt legitur Eccl. 1. Sic de diuitiis auarus non redudat. Comparatur etiã canis vnde Sen. Vidialiquando canem missum à domino, frustra panis aut carnis aperto ore captantem: quicquid excipit, protinus integrũ deuorat, & semper ad spem venturi inhiat. Idem accidit nobis: quicquid expectantibus nobis fortuna proiicit, illud sine vlla voluptate dimittimus, statim ad rapinã alterius redit & attoniti aspiramus. Comparatur etiã auarus talpã, cõ quã niger sit per nequitiam, cæcus per auaritiã, & habens diuersos tumulos. Tot tumulos habet auarus, quot possessiones amat. Comparatur etiã araneã. Aranea telam facit vt muscas capiat. Muscæ quæ pungũt, signant diuitias, ad quas capiendã totum studiũ est auarorũ. Vnde Esa. 39. Telas araneã texuerunt.

De exemplis quæ faciunt ad detestationem auaritiæ. CAP. IX.

Nono faciunt ad detestationem auaritiæ exempla sanctorũ & philosophorũ, de quibus pauca ponemus. ¶ Primum exemplum est Genes. 14. vbi rex Sodomorũ dixit ad Abraham: Da mihi animas, cætera tolle tibi. Respondit Abraham: Leuo manum meam ad Deum excelsum, possessorem cæli & terræ, quod à filo subtegminis vsque ad corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus quæ tua sunt & c. ¶ Secundum exemplum est eiusdem 33. vbi Iacob volenti dare munera Esau: respondit Esau: Habeo plurima frater mihi: sint tua tibi. ¶ Tertium est Exod. 26. vbi artifices tabernaculi dixerunt Moyse: Plus offert populus quàm necessarium est. Dixit ergo Moyse præconis voce: Nec vir, nec mulier quicquam offerat vltra in opere sanctuarij. ¶ Quartum est, Num. 22. vbi dicit Balaam: Si dederit mihi Balaam domũ suam plenam argenti & auri, nõ potero mutare verbum Domini. ¶ Quintum est, 1. Regum 12. vbi dicit Samuel: Loquimini de me corã Domino, si de manu cuiusquã munus accepit. ¶ Sextum, 2. Regũ, in fine, vbi dicit Dauid ad Ornan: Nequaquam fiet vt vis: sed emam pretio à te arcã tuã. ¶ Septimum est in Ioãne, vbi dicit Dominus: Venit princeps mudi huius, & in me non habet quicquam. vbi dicit glõs. Noluit habere quod perderet: venit pauper, ne haberet diabolus quod auferret. ¶ Octauum est, 2. ad Cor. 11. Gratis euangelizauit vobis: & quum essem apud vos, & egerem, nulli onerosus fui. Itẽ Paulus Actu. 20. Argentum, & aurum, & vestem nullius concupiui, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea quæ opus erãt mihi, & his qui mecum erant, ministrauerunt manus istæ. & idem: Oportet meminisse verbi Domini Iesu: quoniam ipse dixit, Beatius est dare, quàm accipere.

¶ Aliud

¶ Aliud exemplū est quod ponit Hieronym. de quodam philo-
sopho qui proficiscens ad philosophandum Athenas, magnum
pondus auri secum detulit. In via autem secum deliberans &
considerans se non posse simul diuitias & virtutes possidere,
proiecit à se aurum, inquit: O diuitiæ, abite, sitis procul à no-
bis. ¶ Aliud exemplū est Diogenis in dolio degentis, qui locu-
pletum ducebat paupertatem. Ad quem Aristippus quidam An-
glicus quum mundaret olera sua accedens ait: Tu quū sapiens
& philosophus sis, si mihi credidisses, & regibus seruire voluis-
ses, non olera lauares, sed in aula summi principis maneres me-
cum. Cui respondens ait: Si mihi credidisses, & paupertate me-
diocri scires vti, non oporteret te regibus adulando mētiri. Hic
quum vidisset quendam bibere cum manu ad fontem, ait: Ne-
sciebam naturam mihi dedisse scyphum. & paruulum vas cum
quo bibere solebat, ad lapidem confregit. ¶ Aliud exemplum
est beati Thomæ Cantuariensis, qui instituens cancellarium
suum, iuramento eum astringit ne vnquam aliquid vsque ad
capillum in administratione cancellarij acciperet.

De speciebus Avaritiæ. PARS II. Quæ habet xv. capitula.

De peccato vsuræ, & eius detestatione, ex sacra scriptura.

CAPVT I.

DICTO de his quæ faciūt ad detestationē avaritię in cōmuni,
dicēdū est de speciebus eius. Inter quas primo dicem⁹ de
vsurā, & hoc ordine. Primo dicemus de his quæ faciūt ad dete-
stationē vsuræ. Secūdo, de speciebus eius. Tertio, tangemus ali-
quid de restitutione vsurarū. ¶ Ad detestationē verō hui⁹ pec-
cati faciūt testimonia sanctarū scripturarū. Quorū primum est
Exo. 22. vbi sic legitur, Si pecuniā mutuā dederis pauperi meo,
qui tecū est, nō vrgebis eū quasi exactor, nec vsuris opprimes.
Secundū est Leuit. 25. Pecuniā tuā non dabis fratri tuo ad vsurā,
& frugū superabundantiam non exiges. Tertiū est Deut. 23. vbi
sic legitur: Fratri tuo absq; vsura id quo indiget commodabis,
vt benedicat tibi Dñs in omni opere tuo, & in terra quā ingre-
dieris possidendā. Vbi insinuat quanta sit vtilitas mutuātī fra-
tri suo. Benedicit enim Dominus ei in omni opere suo. Quar-
tum est 2. Esdræ 5. vbi sic legitur, Vsuras à fratribus vestris non
exigeris. Aliud testimoniū est in Ps. vbi quærit Dauid ad Dñm
Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet
in monte sancto tuo? Et Dominus subiūgit, Qui pecuniā suam
non dedit ad vsuram. Tabernaculum eius est habitatio militā-
tium: vnde significat militātem ecclesiam, in qua nō vult Deus
quiescere